

Komunikacija kao važan aspekt liječenja i zbrinjavanja pedijatrijskih pacijenata u IHMS

Andreja Maček mag.med.techn.
Zavod za hitnu medicinu Primorsko-Goranske županije

Prilagodba i pristup komunikacije djeci ovisit će o njihovoj dobi odnosno kognitivnoj i emocionalnoj zrelosti, stoga je važno da zdravstveni djelatnici svoj pristup prilagode razvojnoj fazi i individualnim potrebama djeteta.

Djeca jesu fizički mala i zahtijevaju brigu na mnogo različitih nivoa, koji su isključeni iz odnosa koje imate sa odraslima, ali njihov doživljajni svijet, iako jednostavniji, nije u svojoj osnovi sadržajno mnogo drugačiji od vašeg.

12.-14. svibnja 2023.
OSIJEK

	Dojenčad i djeca do 2 godine	Djeca u dobi od 3-6 godina	Djeca u dobi od 7-12 godina	Djeca u dobi od 13-19 godina(adolescenti)
Faze razvoja	Senzomotorička faza – učenje putem osjetila i kretanja Posebno osjetljiva na odvajanje(osobito od majke) 3 faze - protest - očaj - povlačenje	Faza predpojmovnog (predlogičnog) ili intuitivnog mišljenja. Prisutan egocentrizam.	Razvijeno logičko mišljenje. Usvojen pojam vremena	Razumiju složene odnose među događajima, a mogu razmišljati i o stvarima koje nisu doživjeli
Izvor stresa	Ostati sam, nepoznato okruženje, nepoznate osobe, bolni postupci, medicinska oprema zastrašujuća za dijete, glasni nepoznati zvukovi	Funkcioniranje prema principu unutarnje pravde. Imaginacija uzrokuje preuveličavanje i iskrivljavanje stvari koje ne razumije.	Strah od prikrivanja istine Misle kako je njihova bolest teža nego što im se govori. Mogući su i strah od gubitka dijela tijela, od trajnog tjelesnog oštećenja i strah od gubitka kontrole. U slučaju neuspješnog suočavanja sa stresom moguća je somatizacija	Adolescenti reagiraju izrazito anksiozno na nejasne prognoze i zbunjujuće informacije. Zabrinutost radi mogućeg utjecaja bolesti ili samog liječenja na njihov izgled i tjelesno samopoimanje, mentalno funkcioniranje i seksualnost
Komunikacija	Komuniciraju plačem. Nemaju dojam vremena.	Verbalno iskustvo ove djece je bogatije, pa bolje izražavaju svoje potrebe i frustracije, koriste se maštom, a u krajnjem slučaju uvijek nalaze utočište u regresiji.	Postavljanje pitanja, regresija, pojava novih strahova i regresija u ponašanju.	Rijetko i teže postavljaju pitanja o stvarima koje ne razumiju Strah od osjećaja gubitka kontrole
Zdravstveni djelatnici	Puno topline i dodira, povremeno se igrati sa djetetom, umirujući glas, dozvoliti djetetu da se izrazi i kroz plač, izbjegavanje povišenih tonova i naziva, Može se koristiti tehnika preusmjerenja, Kako bi steklo osjećaj kontrole, dobro je omogućiti mu male odluke koje nisu u sukobu s liječenjem i ne štete zdravlju	U stresnim im je situacijama važno dozvoliti da izraze svoje osjećaje i poticati ih na to. Emocionalna podrška djeci ove dobi pruža se i verbalno i neverbalno. Dozvoliti da prividno odlučuje samo o sebi	Otklanjanje osjećaja bespomoćnosti poticanjem djetetovog razumijevanja situacije jačajući njegov osjećaj kontrole. Saslušati dijete, našaliti se s njim, poigrati, ne prijetiti, te biti spreman i na djetetove izljeve ljutnje i agresije. Poticati tjelesne i mentalne aktivnosti, primjerice natjecanja i slično.	Razumijevanje, pravovremeno informiranje i tretiranje kao „odraslih“ ljudi Potrebno je dozvoliti da što je više moguće sudjeluje u raspravi i donošenju odluka o svojoj bolesti kako se ne bi ugrozio njegov osjećaj nezavisnosti te povećao osjećaj kontrole O strahovima treba razgovarati iskreno i otvoreno, pružajući informacije o bilo kakvim mogućim promjenama u izgledu ili drugim nuspojavama liječenja.
Komunikacija sa roditeljima	Dijete imitira postupke i radnje roditelja Uključiti roditelje u postupke i proces liječenja djeteta	Educirati roditelje da kroz igru uloga približe djetetu njegovo stanje i što ga očekuje kroz liječenje.	Uspostavljanje kvalitetne komunikacije, te informiranje i educiranje o bolesti.	Kroz informiranje i tumačenja situacije ispraviti eventualne zablude o bolesti i liječenju koje mogu imati.